

لباس مناسب برای روز خاص

رومیان باب ۱۳ آیه ی ۸ الی ۱۴

هیچ چیز به کسی قرض نداشته باشید، به جز محبت به یکدیگر. کسی که دیگران را محبت کند، شریعت را بجا آورده است. همه احکام خدا: «زنا نکن، قتل نکن، دزدی نکن، طمع مورز»، و هر حکم دیگر در این حکم که «همسایه ات را مانند جان خود دوست بدار»، خلاصه شده است. کسی که همسایه خود را دوست دارد، به او بدی نمی کند. پس محبت اجرای کامل تمام شریعت است.

به علاوه شما می دانید که ما در چه زمانی هستیم و می دانید که موقع بیدار شدن از خواب رسیده است. امروز نجات ما از آن روزی که ایمان آوردیم، نزدیکتر است. شب تقریباً گذشته و روز نزدیک است، پس دیگر کارهای ظلمت را مانند لباس کهنه از خود دور اندازیم و زره نور را بپوشیم. چنان رفتار کنیم که شایسته کسانی باشد که در روشنائی روز به سر می برند و از عیاشی و مستی، فسق، هرزگی یا نزاع و حسد بپرهیزیم. خود را با عیسی مسیح، خداوند بیوشانید و دیگر در فکر برآوردن خواهش های نفسانی خود نباشید.

تقریباً در تمامی فرهنگ ها لطیفه داستان و یا ضرب المثلی مشابه با ضرب المثل (لباس آدم را میسازد) را شنیده اید. در سرزمین پارس نیز داستانی عبرت آموز از یک مرد دانا وجود دارد. مرد دانا نزد مردی ثروتمند و معروف رفت زیرا وی آشپزخانه ای عظیم و مملو از غذاهای گوناگون داشت. اما هنگامی که مرد دانا با چهره ای قبار آلود و خسته پس از سفر دور و دراز به خانه ی مرد ثروتمند رسید و خواست وارد شود از وی ممانعت شد. سپس او به منزل خود بازگشت دوش گرفته و جامه ی نو بر تن نهاد و دوباره با چهره ای آراسته نزد مرد ثروتمند حاضر شد. بنابر این مرد ثروتمند از وی استقبال گرمی نموده و وی را در سمت راست خود نشانید و از وی با بهترین غذاهای روز پذیرایی نمود. اما مرد دانا غذاها را با حوصله و احترام فراوان به لباس های خود چسبانید. از آنجایی که ثروتمند از اعمال دانا مات و مبهوت مانده بود مرد دانا به وی فرمود: من با جامه هایی ژنده و چهره ای قبار آلود نزد تو آمدم و مرا رد نمودی. حال که با جامه هایی پاکیزه و چهره ای پاک نزد تو حاضر شده ام مرا قبول نموده و نزد خود نشانده و از من استقبال نمودی. بنابراین تو تمام این غذا ها را برای جامه هایم فراهم نموده ای نه برای من.

با چنین داستان های مشاهمی درخواهیم یافت که شخصیت و دانایی انسان بسیار مهم تر از ظاهر و لباس های اوست. و این نیز درست است که طرز پوشش ما همانند آینه ای انعکاس درونی وجود ماست. پائولوس در خطبه ی امروز ما میخواهد به ما نشان دهد که درون و بیرون ما به عنوان یک فرد مسیحی باید یک شکل و نشان دهنده ی یک چیز واحد باشد. خلق و خوی درونی ما باید همانند بیرون ما باشد. برای مثال: سر وقت باید بیدار شد! این به معنی آن است که: ما نباید با خستگی فراوان و نیمه بیدار و تلو تلو

خوران از اتاق خواب بیرون بیایم بخوابیم این که ما شب سختی را پشت سر گذاشته ایم و با حالت خماری پس از خواب یک روز طولانی را پیش رو داریم. در معنای واقعی کلیسا دارای خماری بعد از بیدار شدن است. که در هر شرایطی از آن شکایت میکنیم. یک بار در مورد کلیسای خودمان. یک بار راجع به کسانی که در آن نیستند. یک بار راجع به کسانی که متأسفانه دیگر نمی آیند. تعجب آور است. که ما تنها از بابت آن شکایت میکنیم؟ نه! ما باید بیدار شویم همانند کودکان در روز کریسمس که بسیار خوشحالند که میتوانند هدیه ها را باز کنند و ببینند. بعد از تحمل صبری طولانی سپس بیدار شویم! و با چشمانی پر جنب و جوش و قدم هایی مملو از خوشحالی و پس از مدت ها انتظار میبینیم که چه چیزی به دست خواهیم آورد. برای چیزی که منتظرش بودیم یک روز کاملاً جدید! در اینجا میبینیم که پائولوس بسیار خوشحال میفرماید: شاد و خرسند باشید ای مسیحیان! در حال حاضر ناراحتی و استراحت کردن بر روی بالش هایی از ایمان سست را کنار بگذارید. شما هم اکنون باید شاد و خرسند باشید و از پنجره بیرون را تماشا کنید زیرا روزی کاملاً جدید آمده است و شادی و زندگی را برایتان به ارمغان آورده است. در اینجا پاول به ما میفرماید: در نهایت به اندازه ی کافی درد و مشکلات و شکایات وجود دارد. هم اکنون اخبار های سال های گذشته به طور بیوسته بدر شده اند. خشونت ظلم و ستم علیه مسیحیان و حتی مردمان دیگر به شدت بالا گرفته است. مهاجرانی که در میان ما هستند راجع به چیزهای سخت و وحشتناکی میگویند اتفاق های بدی که در زمان ما هستند ولی ما چیزی نمیدانیم ولی سکوت اختیار کردیم و خود را در زندگی دنیوی غرق کرده ایم اما پائولوس به ما یادآوری میکند که ای مردم عیسی مسیح توانست بر مرگ با تمام عظمت اش غلبه کند و شما نباید از چیزی وحشت داشته باشید و نیش مرگ مدتهاست که رفته و اینگونه است که پائولوس ما را از خواب غفلت بیدار کرده و لباس مناسب بر تن ما میکند طبیعی است که ما با نمیتوانیم در روز روشن با لباس خاب بیرون از خانه برویم بلکه میبایست لباسی در خور به تن کنیم و در اینجا پائولوس اشاره میکند که که تو باید بقیه را همچون خیش تن دوست داشته باشی و این یک لباس شایسته ای روز روشن برای یک مسیحی است و بدیعی است که لباس های دیگری هستند که ما نباید بر تن کنیم که پائولوس در این جا به شکم پرستی، زنا، مستی و نزاع اشاره میکند و اگر ما به دقت توجه کنیم این ویژگی ها همه مخرب هستند و آنها نه تنها بقیه را از بین میبرند بلکه در نهایت خود ما را نیز از بین خواهند برد و متعلق به شب هستند و مناسب روز نیستند. باورکردنی نیست اما واقعیت دارد این که در میان خود مسیحیان هستند افرادی که از این لباس ها بر تن دارند و این به همان اندازه ای بد و زشت است که به عنوان مثال یک پناهجوی ایرانی ناگهان در لباس تنفر آمیز پلیس و مامور ایرانی ظاهر شود و این اصلاً مناسب نیست و با همدیگر در تضاد است مثل شب و روز در اینجا اما مسیحیان لحن دیگری داریم عملی که مثل نور تابش دارد چون ما میدانیم که به عیسی مسیح متعلق هستیم و فرزندان نور هستیم و احتیاجی نیست که از هر چیز آزرده خاطر باشیم بلکه از طریق مسیح ما میدانیم که به اندازه ای کافی غنی هستیم و سپاسگزاریم بابت هر اشعه ای خورشید مسیح که در قلب ما میتابد و میدانیم چون از درک غنی برخوردار هستیم و اینگونه میگوید پائولوس که: خداوند ما عیسی مسیح ما را به سوی خود جذب میکند. کسی که در مسیحیت غسل میشود در لباس آن نیز جامیده میشود و همان لباسی که عیسی مسیح بر تن دارد را داراست. خداوند عیسی مسیح به ما قول داده است که از هر چیز به ما نزدیک تر است به اندازه ای نزدیک که جسه هائمان برابر شود و این احساسی است که ما در روز آخرت به وضوح خواهیم داشت و امروز از قبل میتوانیم به طریقی آن را از پیش ببینیم. ما اجازه داریم که در مسیحیت روشن شویم و باید به اون عادت کنیم و نباید با این مارک لباس جدید که به نام عیسی مسیح است خود را از انظار پنهان کنیم بلکه این نشان را به همه نشان دهیم. همان تاریک ما با وجود تمام حوادث وحشتناکی که دارد نیاز فوری به چنین پوششی که مملو از تابش نور است را دارد. در لاپزیک میان ما بسیاری از پناهندگان که شرایط خیلی سختی متحمل شرایط خیلی سختی هستند وجود دارند و بعضی ها هستند که از آنها متنفر هستند و دوست دارند که آنها نیست و نابود شوند. ما باید کاملاً برعکس با اینگونه افراد رفتار کنیم زیرا لباس عشق برای

چنین شرایطی هست دقیقاً همانطور که خود از طریق عیسی مسیح تجربه کردیم. مطابق با مقیاس دنیای ما باید هر انسان آن را به دست بیاورد و ما از طریق عشقی که عیسی مسیح به ما هدیه کرده است همه را نیز دوست داریم بدون هیچ شرطی و یا توقع جبرانی و برای همه ای افراد فقیر و مریض و سالمند و حتی ثروتمند کسی که پشت ثروت خود مخفی شده است. پائولوس از عشق و تابش نور این پوشش جدید به ما میگوید از ما میخواهد که آن را به دیگران نیز بگوییم. و این آنچه بود که ما تمام و کمال با روشن کردن اولین شمع در دوره ای انتظار (Advent: چند هفته مانده به کریسمس) بیان کردیم و یک نور کوچک روشن شده است و بله این نور باید شاهد یک نور بسیار بزرگتر باشد. مشاهده میکنید آمدنش را؟ در آپارتمان یا خانه ای شخصی خود یا از دوستان! یک نور کوچک آورنده ای روز جدید است روزی که دور نیست! پس برخیز از خواب! آمین.